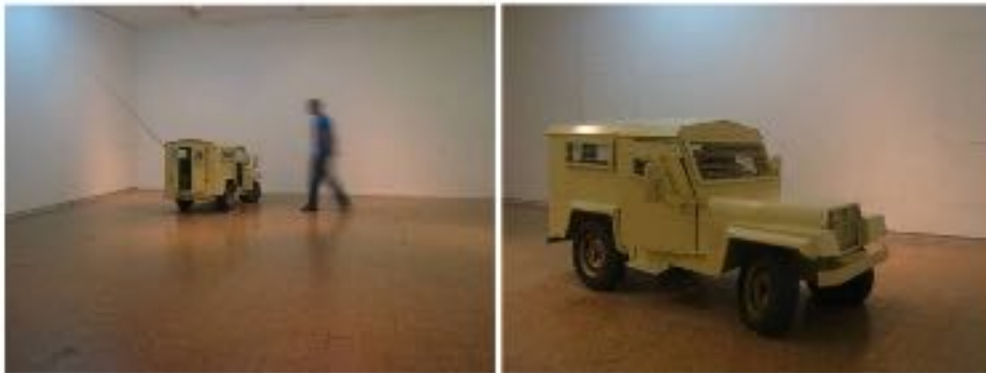

ארז ישראלי מתבלט מראשית דרכו כאמן שאיננו חושש מעיסוק בנושאים שטמונה בהם סכנה לרגשות יתר ולקלישאות ומצליח ביצירתו האינטנסיבית לעורר רגשות שקהו, להפיח חיים בדימויים שנדמה כי העיסוק בהם מוצה עד זרא. הוא פועל מתוך תחושה של "דחיפות לאמירה אומנותית משמעותית", בניסוחו.

יצירתו עוסקת בייצוגים של מוות ויופי, כאב ותשוקה ובנושאים הנוגעים בזהות ובהזדהות, בהנצחה ובהשכחה, במונומנטאליות ובהגחכתה.

בעבודות רבות מתמקד ארז ישראלי בביטויי הרואיות שנדחקה לשולי שיח האמנות. המשוריינים הדוממים בצדי הדרך לירושלים, מהדהדים בג'יפ הצבאי מיצב סאונד (2003), שהציג עם סיום לימודיו.

ג'יפ צבאי, מיצב סאונד, 2003, ארז ישראלי, תמונות: אריאל גולן

ג'יפ הצבאי, ספק כלי מלחמה, ספק צעצוע, הופעל הצופר המצמרר בקולו, על ידי ראשו השמוט של מי שנהג בו. התבוננות ברגע המוות בעבודה זו מתקשרת לסוגה של עבודות "זכור את המוות".

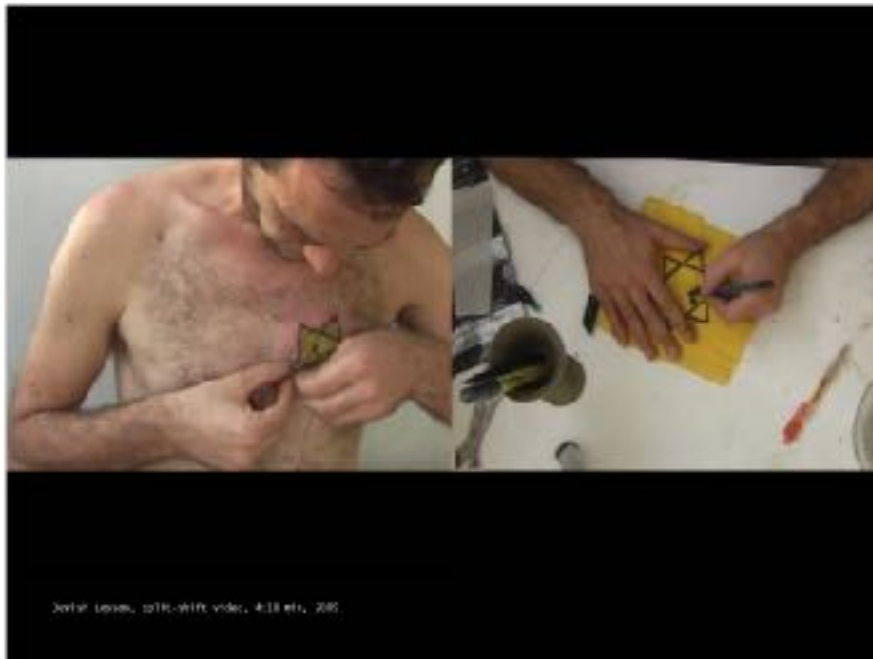
מוטיב זרי האבל הצה"ליים בעבודתו ראשיתו בתצלומי זרי שוליים נבולים שהושלכו אל שולי בתי הקברות, והעלו צמחייה חדשה. מאוחר יותר יצק זרים מבטון כמו לעצור את היעלמותם. בעבודת וידיאו ללא כותרת (2004) תפר זר אבל כזה אל גופו. בהדרגה משהלכו הפרחים האדומים ועיטרו את גופו, הם נתלשו והותירו כתמי עור אדומים, פצעי ירי, כתמים ציוריים.

בהמשך שזר בחרוזי זכוכית שדה פרגים, 2007, גדול ממדים, כאתר זיכרון.

השימוש בגופו, כחלק ממסורת אמנות הגוף, שיאו בעבודת וידיאו מ-2008 בה הוא תופר אל גופו, טלאי צהוב, מעשה ידיו, בבחינת החזרת הכאב האמיתי לנושא השואה שעודף העיסוק בו ומסחורו הקהה אותו.

בעבודת הווידאו, אל מלא רחמים, 2004, פייטה עכשווית ישראלית, רבת עצמה, נראה האמן כשהוא קורס, אוחז באמו ונאחז על ידיה, במהלך אין סופי של פרדה, לקול תפילת אל מלא רחמים שהואטה.

בעבודת ווידאו מ-2006, אמו של האמן, בתנוחה קלאסית של פייטה, מורטת את הנוצות הדבוקות אל גופו בשעווה. עבודת הווידאו שיר אהבה 1, 2007, מציגה פייטה הומו-ארוטית, המחברת בין תשוקה ומוות, חמלה ואלימות.

השומר הצעיר, (יציקת גבס, 2006), בדמות האמן כגיבור מפוקפק

הניצב בתחפושת של סוס על קופסת קרטון כשעל ראשו נחה צפור

"BROOKLYN" 1999, Jeff Koons, mixed media, sculpture, 100 x 100 x 100 cm, 2009

דרור מפוחלצת מתייחס באופן אירוני לפסלי חוצות מונומנטאליים ולביטויים של הרואיות גברית, המוכרת מהתרבות המערבית (גטמלטה של דונטלו) והישראלית (אלכסנדר זייד).
 כך גם הטרוריסט, (2007, יציקת אפוקסי ופוחלצים), וראשים, מיצב פיסולי מונומנטאלי של ראשי טרוריסטים יצוקים בבטון המונחים על הקרקע כמו שרידים ארכיאולוגיים של העתיד.

"BROOKLYN" 1999, Jeff Koons, mixed media, wood & stuffed paper, 100 x 100 x 100 cm, 2009

ארז ישראלי מתחבר בעבודתו להיסטוריה של האמנות הנעשית בארץ, תוך אזכורים לתולדות האמנות המערבית, לספרות

ולמיתוסים מערביים, באופן שהופך את עיסוקו במקומי ובפוליטי
לעיסוק באנושי.

HEADS, series from "1001 Days Art in Israel, 1997-2000", concrete and fabric, 2007
The Israel Museum Collection